

TOTS HO PORTEM DINTRE

QUIMET CLASCÀ I MARTORI

Hi han tantes coses que portem dintre nostre, que ens seria molt difícil treure-les a la llum de cop i volta, fins i tot de mica en mica. Però del que estic segur es de que tothom estarà d'acord en reconèixer portar dintre, en lo més fons de cada interior aquestes tres coses:

- UN OCELL QUE VOL CANTAR
- UN VELL SANT CRIST
- UNA CAIXETA MOLT BEN TANCADA

Aquell anhel de llibertat, d'independència continguda, de sentiments reprimits però desitjats, de somnis d'infantesa i fins d'adults però avortats. L'esperit del nostre JO, aquest JO de supèrbia, d'altivesa, d'orgull, tal vegada de narcisisme dissimulat, en fi aquest desig de volar lliurement i alliberar-nos de la hipocresia que portem al damunt, de donar vida als nostres veritables sentiments, es possible que sia aquest OCELL QUE VOL CANTAR, però, el tenim engabiad.

Qui frena aquest xuclador voraç dels nostres sentiments? Un vell Sant Crist: i no hem refereixo a l'imatge pròpiament dita i per a mi molt respectada, hem refereixo a l'imatge que volem donar a la nostra societat, als principis adquirits en l'infantesa i refermats davant els compromisos i interessos creats, adquirits també front d'aquesta societat.

Aquest Sant Crist vell, es el respecte humà, el que diran?

La nostra pròpia dignitat davant dels altres tal vegada; però siguem sincers, quantes ales s'obriran per arrancar el vol de la llibertat, d'aquesta llibertat, anyorada, somiada i fins i tot desitjada si no fos per aquest vell Sant Crist?...

Portem una caixaeta dintre nostre, que com he dit al començar aquest escrit, la portem molt ben tancada, gelosament tancada. Dins d'ella hi portem totes aquelles coses que no voldríem que sortissin mai a la llum,

tots els fracassos i desenganys, penes febleses i fins i tot debilitats humanes. Tot ben guardat i amagat. Les victòries, els afalacs, els triomfs, no, això no, d'aquests dolços, ja ens en preocupem nosaltres de prodigar-los i escampar-los, perquè tothom se n'enteri, res de caixaetes secretes, ben esbombats, no hi caben dintre d'ella. Sols allò que volem amagar, i no sols lo dolent pròpiament dit, moltes vegades son coses que el nostres orgull, ens recomana enforinyar.

Pot ser que trobem exagerats aquests termes en descripció, tal vegada no sian tan remarcats els sentiments en totes les persones, de la mateixa manera, però en el fons qui més qui menys, porta dintre aquestes tres coses, o si més no, fem una mica d'examen interior i podria ser que les descobríssim; com sempre penseu que és la meva senzilla opinió.

(continuació de la pàgina anterior)

de les propietats diürètiques de la cervesa fins que la bufeta aguanti. El sistema és rutinari però efectiu: quan el got està mig buit s'aixeca immediatament algú de la colla, que es va tornant alternativament, per a anar a buscar una altra ronda. Així es van acumulant les pintes sense parar fins a les 11 del vespre; en aquest moment fatídic de la nit, sona la campana del minut final: tothom corre cap a la barra a demanar una o més rondes abans de que sigui massa tard. Sort en tenen de la prohibició: el govern anglès procura pels seus súbdits, sap que veuen massa així que en té cura mitjançant decret llei obligant-los a anar cap a casa a les 11 del vespre fent tancar els *pubs*. És un estat paternalista i protector: pobre gent, no saben cuidar-se ells sols.

THE SUN

Els diaris són una mostra del caràcter de la gent: els diaris publiquen allò que la gent vol llegir, així doncs si analitzem els diaris podem arribar a conèixer com és la gent. Això també s'aplica a nosaltres: a Catalunya es llegeix La Vanguardia, el País, el Periódico i l'Avui. A Madrid: el País, l'ABC, el Mundo i el Diari 16. Cadascú en pot treure les seves pròpies conclusions però a mi em sembla prou indicatiu.

Doncs bé, a Anglaterra el diari més llegit és «The Sun». The Sun és una mena de barreja de Diez Minutos, Interviu i El Mundo. Té les notícies d'interès general sobre els embolics dels famosos, els problemes sentimentals de personatges coneguts i informació didàctica de com tenir cura del jardí i la casa, a la imatge del Diez Minutos. Trobem una noia «tal com va venir al món» a la pàgina 3 i un noi a la pàgina 5 (per allò de no discriminar cap sexe) a l'estil de l'Interviu. I inclou tots els escàndols, si poden ser sexuals

millor, de la Reialesa, els diputats i altres famosos amb el mateix entusiasme que El Mundo. Donada la família reial que tenen (Prince «Tampax» Charles, Princess «ovella negra» Fergie i Princess «ventafocs» Diana) no és d'estranyar que The Sun sigui tan venut.

I per acabar un exemple que la «feina ben feta no té fronteres». Heus aquí una traducció que vaig trobar en un lavabo. «Bag for sanitary pads. Please do not throw in WC, please throw in dustbin. Bolsa por sancion compresa. Por favor no echar en el retrete, pero puesto en el cubo».

Sense comentaris.

CLINICA DENTAL

IRANZO
DIAZ

Odontologia General
(adults i nens)
Implants
Pròtesi
Cirurgia

VISITES: Dilluns a divendres de 9 a 13 i de 16 a 20 h.
Dissabtes de 9 a 13 h.

Mas Riera Valentí, 19 · Bxs. 1r
CARDEDEU
Tel. 846 25 53

Anselm Clavé, 66 · 1r
LA ROCA DEL VALLÈS
Tel. 842 26 24